

מדברי מפקדים

גנרל ו. יוסף סמילואל

הפסיכולוגיה של הפיקוד

מפקד גייסות טוב הנו אדם בעל תכונות-תרו-מיות — זוהי תכונתו החשובה ביותר — ובעל כוח החלטה, — וזו התכונה השניה בחשיבותה. שומה, שיהיה לו חוטר-שדרה מוסרי, דבר הנובע מאופיו הנעלה; ועליו להיות ערנפש, או לדעת לכסות בהצלחה על העובדה שאיננו כזה. עליו להכיר את מכשירי עבודתו — הטקטיקה והלוגיסטיקה. עליו לנהוג ללא משוא-פנים. עליו לשמור על קור-רוחו במצב של לחץ ודחק; לגמול בזריזות ודיקנות ולהעניש בצדק. עליו להיות נוח לגישה, אנושי, צנוע, סבלני וסלחן. עליו להטות אזנו לעצה, לקבוע את החלטתו הוא ולבצעה במרץ.

באם המפקד לא יהיה אנושי — לא יוכל להבין את תגובות אנשיו. אך אם אנושי הוא, — מתעצם במידה כבירה הלחץ שעליו לעמוד בו. קשה-הלב אינו סובל ממאבק-נפשי הכרוך בסיכונם של 10.000 איש; המפקד האנושי אינו יכול להימנע ממאבק זה. הרי זה מאבק מתמיד ומיגע, — ועם זאת הכרחי. כי האנשים ניתנו ביכולת לחוש בקשייו של המפקד. ישנן דרכים רבות בהן יכול המפקד להראות את התענינותו בהם והם ייענו לו, באם יחושו כי התענינותו זו הנה אמיתית וכנה. אזי הנך מגיע לאימון-הדדי, שהנו היסוד למשמעת אמיתית.

את הגנרלים מבקרים בחריפות: „הריהם הצפורים המסתתרות במחפורות-קרקע ושולחים את החיילים החוצה כדי ליהרג. הם מתקשטים במדליות, שזכו בהן תודות לחיי אנשיהם, שהוטלו למערכה ללא כל שימת-לב, וזאת כדי לפצות את תכניותיהם הכושלות או המחושבות באופן גרוע“. למעשה אין הרבה גנרלים כאלה. הגנרל הרגיל מתקנא בטוראי העליו; משמתפתחים העניינים שלא כשורה, יכול הטוראי להאשים את הגנרל, אולם הגנרל יכול להאשים את עצמו בלבד. הטוראי נושא מדוי אדם אחד, הגנרל — נושא מדוי כולם. הוא חי תמיד בהכרת האחריות הרובצת על כתפיו, אחריותו כלפי קרובי האנשים שהופקדו בידיו והרגשותיהם. עליו לפעול כך שיוכל להקביל פני אותם האבות והאמהות ללא רגשות בושה או חרטה.

כיצד יכול הוא להגיע לזאת? על ידי תשומת-לב מתמדת, על ידי מחשבה והכנה מדוקדקים וקפדניים, על ידי דאגה, על ידי תביעה לרמה גבוהה בכל פרט ופרט, על ידי השבת-תגמול והענשה, על ידי אי משוא-פנים, על ידי היותו דוגמא לקור-רוח ובטחון-עצמי, וכל אלה תורמים לעיצוב אופיו.

80%	—	אופי	נוסחא:
10%	—	כוח-החלטה	
5%	—	ידיעה-טכנית	
5%	—	כל השאר	